

Witamy w Smoczych Jaskiniach (Coves del Drach)

W niniejszej broszurze znajdziesz informacje na temat jaskini i wizyty. Zalecamy przeczytanie jej przed wejściem. Dziękujemy.

CUEVAS DRACH

POWSTANIE I DANE NAUKOWE:

Jaskinie te znajdują się wewnątrz skał węglowych, liczących sobie od 11 do 5,3 milionów lat, powstałych w okresie górnego miocenu, kiedy na Morzu Śródziemnym panował znacznie cieplejszy klimat, z pozostałości raf koralowych i muszli organizmów morskich nagromadzonych na dnie morza. Niniejsze skamieniałości można łatwo zaobserwować w skałach i klifach znajdujących się obok jaskiń.

Skały te posiadają wapienny skład, ponieważ powstały z minerałów takich jak kalcyt lub aragonit (CaCO_3), które mogą łatwo rozpuścić się poprzez działanie wody deszczowej, która filtrowana jest przez pęknięcia lub porowatości ziemi. Niniejsze filtracje są przyczyną powstawania wgłębień w ziemi, które w miarę powiększania się, tworzą sale i jeziora, a następnie pokrywane są stalaktytami, które tworzą się na suficie na kształt cienkiej rurki i przyjmują stożkowy kształt w miarę wzrostu, oraz stalagmitami, które powstają na ziemi

w wyniku kapania stalaktytu, łącząc się czasami tworząc kolumnę. Wzrost tych formacji wynosi od 0,2 do 1,6 mm rocznie. Inne formacje widoczne podczas wizyty to formacje w kształcie obrazu i stalaktyty drzewiaste, powstałe w wyniku przepływu wody w formie powłoki. Różne tonacje na ścianach lub w formacjach powstały w wyniku przenoszenia minerałów przez wodę podczas przemieszczania się po terenie.

Temperatura jaskini waha się od 17 do 21°C, a temperatura wody od 18 do 19°C. Wilgotność względna wynosi około 90%-95%, co jest konieczne w celu utrzymania wzrostu formacji.

W jaskiniach znajduje się kilka jezior, z których największym jest jezioro Martel o długości około 170 metrów i głębokości od 4 do 12 metrów.

ODKRYCIE I EWOLUCJA:

Smocze Jaskinie były znane już w średniowieczu; istnieją dokumenty z 1338 r. potwierdzające ich istnienie i zaczęto je odwiedzać sporadycznie w XVIII i XIX wieku. Zostały one zbadane przez niemieckiego topografa i speleologa M.F. Will w 1880 roku, który stworzył ich pierwszą szczegółową mapę i przez francuskiego speleologa E.A. Martel, który w 1896 r., pod patronatem arcyksięcia Austrii, Luisa Salvadora de Habsburgo-Lorena, odkrył jaskinię, która jest obecnie odwiedzana i w której znajduje się jezioro Martel. Następnie, w roku 1926, M. Faura y Sans, z okazji XIV Międzynarodowego Kongresu Geologicznego, opublikował nową oraz zaktualizowaną topografię.

Smocze Jaskinie stanowią, od początkowych faz eksploracji, światowy odnośnik w dziedzinie badań mechanizmów powstawania jam i osadów pochodzenia krasowego. Obecnie przeprowadza się tutaj kilka projektów badawczych, w tym zapis zmian paleoklimatycznych podczas różnych epok oraz na temat wpływu wód termalnych, które wydobywały się na powierzchnię poprzez pęknięcia w terenie, a jednocześnie przeprowadzane jest podwodne badanie topograficzne, co było niemożliwego jeszcze kilka lat temu. Pomiędzy 1922 a 1935 r., część jaskini została przystosowana do zwiedzania oraz została uruchomiona instalacja elektryczna wykonana przez inżyniera Buigasa.

TRASA ZWIEDZANIA:

Zwiedzanie rozpoczyna się w części zwanej jaskinią Luis Salvador, która została odkryta jako ostatnia w 1896 roku. Po wejściu do środka, natychmiast można odczuć wysoką wilgotność otoczenia, niezbędną do tworzenia się formacji. **1** Już podczas schodzenia można cieszyć się widokiem wielu formacji po obu stronach ścieżki, a na końcu schodów widać „Baños de Diana” (Łaźnie Diany) **2**, małe jezioro, przy którym można zobaczyć „Bandera” (Flage) **3**, formację w kształcie obrazu, która łączy kilka kolorów dzięki filtracji różnych minerałów, a na sufitcie tej samej sali można zobaczyć tysiące małych stalaktytów w początkowym stadium wzrostu.

INFORMACJE O WIZYCIE:

Wizyta trwa około godziny, a trasa zwiedzania liczy blisko 1.200 metrów, z różnicą wysokości wynoszącą 25 metrów, i obejmuje trwający około 10 minut koncert muzyki klasycznej oraz możliwość przepłynięcia części jeziora łodzią, po jego zakończeniu. Koncert wykonuje kwartet muzyków (para skrzypiec, wiolonczela i fisharmonia). Bardzo ważne jest, aby podczas koncertu zachować milczenie, ponieważ dźwięk instrumentów nie jest wzmacniany.

Na bilecie wejściowym widnieje godzina zwiedzania. Wystarczy, że pojawisz się w drzwiach jaskini, położonych 200 metrów od kasy biletowej, 5 - 10 minut przed wskazanym czasem. Miejsca są ograniczone podczas każdego zwiedzania, a dostęp do wnętrza jaskini mają tylko upoważnieni zwiedzający.

Podczas zwiedzania możesz robić zdjęcia i filmować, bez użycia lampy błyskowej, reflektorów ani statywów, oraz bez przeszkadzania w przejściu innym zwiedzającym ani opóźniania się wobec grupy. Podczas koncertu, nie wolno robić zdjęć ani filmować, aby nie przeszkadzać pozostałym gościom. Zwiedzający muszą zawsze przestrzegać instrukcji personelu.

Nie wolno dotykać formacji i opuszczać szlaków. Małe dzieci powinny pozostać przez cały czas z towarzyszącymi im dorosłymi.

Następnie przechodzimy do innej sali, w której już przy wejściu widać, na dole i po prawej stronie, „Castillo en Ruinas” (Zamek w Ruinach) **4**, a nieco dalej „Monte Nevado” (Śnieżną Górę) **5**, formację, która zawdzięcza swój biały kolor węglanowi wapnia, który filtruje deszcz przez skały. Podążając wznoszącą się drogą, docieramy do widocznego po lewej stronie „Canal Azul” (Niebieskiego Kanału) **6**, który zawdzięcza swoją nazwę barwie wody i jest w rzeczywistości przedłużeniem jeziora Martel. Po wejściu i zejściu po kilku schodach, po prawej stronie zobaczysz grupę stalaktytów o czysto-białym kolorze, które wyglądają jak świece.

Przechodząc przez otwór w ścianie, docieramy do położonego przed jeziorem Martel **7** amfiteatru, gdzie można usiąść i wysłuchać następnie krótki, trwający około dziesięciu minut, koncert muzyki klasycznej na żywo. Po jego zakończeniu będziecie mieli okazję przepłynąć jezioro łodzią, wzdłuż jego lewej strony, lub za pomocą mostu, po prawej stronie. Podczas koncertu prosimy o zachowanie ciszy i o nie robienie zdjęć ani filmów.

Na końcu jeziora Martel wchodzi się do „Cueva de los Franceses” (Jaskini Francuzów) **8**, która była odwiedzana już w starożytności i, która jest punktem jaskini, gdzie temperatura powietrza jest najniższa przez cały rok. Droga do wyjścia rozpoczyna się przez schody, gdzie można podziwiać ogromną wysokość tej jaskini i dużą liczbę formacji, aż do dotarcia do górnej części, obok drzwi wyjściowych, gdzie można już zauważyć zmianę temperatury i wilgoć w miarę zbliżania się do zewnątrz.

